

مهمانانی هستند که حتی برای روان شناسان امروزی نیز معلوم نشده است که بدون قمیز در کردن، چطوری روزشان را شب می کنند و اگر اینستاگرام جور خودنمایی آن ها را به دوش نمی کشید، چطوری زنده می ماندند. برخی کارشناسان حیات وحش معتقدند این گونه از مهمان ها چنان از دماغ فیل خودشان را به پایین لیزانده اند که دیگر دل و دماغی برای خودفیل ها هم نمانده است.

والای، چقدر گرمه! من روی کدوم جالباسی النگوها مو اویزون کنم؟

می ترسم آب بخورم، لمینت دندونام خراب شه.

نزدیک ساعت ۹ شد. هر وقت اومدن پایین اشغالاشون رو بذارن دم در، می پریم جلو و عیدرو تبریک می گیم و بعدش می ریم تو.

مهمانان خلاق مهمانانی هستند که هوش سرشاری دارند: کسانی که اگر در عرصه کلان سیاست بودند، به درد دورزدن تحریم ها می خوردند. اما از بد روزگار (یا خوب روزگار؟) این توانایی بزرگ را در عرصه های دیگر به کار نگرفته اند و فقط برای ورود به منطقه ممنوعه از آن استفاده می کنند: مهمانانی که حتی اگر با زنگ زدنشان در را برایشان باز نکنید، یا راهی خواهند یافت یا راهی خواهند ساخت.

آقابه خدامن مهمون نوروزی نیستم، فقط اومده بودم شماره کنتور برق رو بنویسم، برم.

بین خانوم! این مهمون روبه زور آوردمش بالا... پایین واستاده بود، برو بر به کنتورای برق نگاه می کرد.

البته شخصیت برخی میزبانان هم بسیار مهمان نواز است. کارشناسان علوم روان شناسی و کارشناسان علوم سیاسی متفق القول هستند که اگر آن ها سیاست مدار بودند، مدام و همیشه مسئولانی از کشورهایی مثل بورکینافاسو، جزایر قناری و بقیه کشورهایی را که زیر پونس نقشه جهان هستند، دعوت می کردند. آن ها هم برای سفری دوروزه وارد کشور می شدند و سه هفته بعد از کشور خارج می شدند!

بعضی مهمان ها هم هستند که هرچه تحویلشان بگیرید، بیشتر به ضررتان است. آن ها از لحاظ روان شناسی نمی توانند بین دو مقوله معرفت و پول تفاوت قائل شوند. مثلاً اگر شما معرفت زیادی نشان بدهید و در پذیرایی از آن ها سنگ تمام بگذارید، آن ها این را به حساب درآمد زیاد شما می گذارند، نه مرام و معرفتتان. خلاصه اگر بخواهید در حق آن ها کار ثواب کنید، خودتان کباب می شوید.

خب حالا که این قدر وضع مستأجرمون خوبه، قرارداد جدید اجاره رو باید ماهانه شیش میلیون تومن بیشتر بنویسیم!

آجیل: ۱۰۰۰۰۰
میوه: ۳۵۰۰۰
شیرینی: ۲۰۰۰۰۰ ...

